

Nieznani, Zagin

Śnieg i mgła i cisza w krąg,
Nad portem gęstnieje mrok
I tylko trzask próchniejących rej
Z ciszą spowalnia krok.
Czasem tu zanuci wiatr
Gra refren żeglarskich bajd.
Komendy strzęp słonym echem brzmiąc,
Nieśmiało zaprasza w tan.
Zaginął już białych żagli świat,
Zostały tylko sny,
Sny o potędze odkreślonych mil,
Szybkich rejsów i twardych dni.
Gadka rej w uszach brzmi,
Chce wejść w ten zaklęty świat,
Lecz przecież wiem, że przy niej tkwi
Tylko dostojny wiatr.